

velse till Kongl. Maj:t med anhållan, att Kongl. Maj:t måtte låta utarbета och till nästkommande Riksdag framlägga förslag till endera af de lagförbättringar jag här ofvan ifrågasatt.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 24 Januari 1880.

Aug. Petterson.

Häri instämma:

Anders Svensson.

P. Pehrsson.

Ola Månsson,
från Blekinge.

N:o 29.

Af Herr **C. A. Larsson:** *Om utredning rörande statsbristen.*

Enär jag vid förra riksdagen lofvade att under påföljande statsrevision försöka utreda, huruvida Statskontorets skuld till Riksgäldskontoret vore en verklig statsbrist eller, på sätt den Kongl. Propositionen n:o 1 jemväl i år innehåller, utgjorde en tillfällig kassaförsträckning, till hvars betäckande Statskontoret egde egna utestående medel, som under kommande året inflöte, så nödgas jag nu förklara, att en sådan utredning icke kunnat ske af orsak, att 1879 års revisorer icke fingo granska andra räkenskaper än dem, som voro upprättade för kalenderåret 1877 och förekommo uti rikshufvudboken för sistnämnda år.

Jag har dock föreställt mig att, om nu, vid riksdagens början, tillsattes ett *särskildt* Utskott, som icke finge andra ärenden att behandla än frågan om statsbristens utredning, så skulle det ligga inom möjlighetens gräns, att Riksdagen, innan den åtskildes, kunde komma till visshet derom, att statsverket icke har någon statsbrist, som behöfver betäckas hvarken med lån eller med nya skatter.

Med anledning häraf hemställes vördsamt,

att Riksdagen ville utse sju ledamöter från hvar-dera Kammaren för bildande af ett särskildt Utskott, hvilket finge till uppgift att utreda, huruvida någon statsbrist förefinnes, som icke kan utan ny beskattning gäldas, eller om tillgångar verkligen finnas, ej mindre till gäldande af Statskontorets skuld till Riksgäldskontoret, 16½ millioner kronor, än äfven till Statskontorets grundfond, cirka 5 millioner kronor, samt att med fullständig underrättelse härom till Riksdagen inkomma.

Skulle någondera Kamnaren vägra sitt bifall till begäran om särskildt Utskott för ofvanberörda ändamål, så vågar jag i så fall vördsamt anhålla,

att detta ärende måtte blifva till Stats-Utskottet remitteradt för att vinna den behandling sakens vigt kräfver.

C. A. Larsson,
från Östergötland.